

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
TÁJÉKOZTATÓ IRODA

ÜGYSZÁM
KEZDŐIRATON: _____

ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILEN
GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON

ÉRK: **2017 -07- 3 1**

PÉLDÁNY: _____ FELZET: _____

MELLÉKLET: _____ KÖZTÜK: *le*

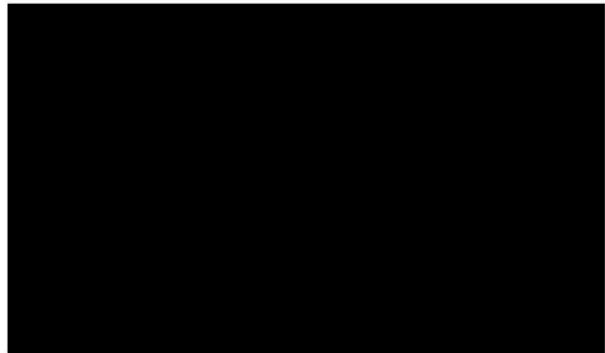
ÜGYSZÁM:
UTÓIRATON: _____

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján
Cím 1055 Budapest, Markó u. 25.
Levelezési cím 1887 Budapest, Pf. 28
Központi telefonszám +36 1 354 6000

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf. 773

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1616 -0 /2017
Érkezett:	2017 AUG 08.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	6 db <i>lu</i>

Alkotmányjogi panasza

rágalmazás vétsége miatt
 ellen első fokon a Pesti Központi
Kerületi Bíróság előtt 1.Bpk.23.046/2017. *2016*
számon, majd fellebbezés folytán a Fővárosi
Törvényszék előtt 25.Bpkf.7813/2017. *07.31*
számon folyamatban volt büntetőügyben *Kam!*

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó a rágalmazás vétsége miatt [REDACTED] ellen első fokon a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 1.Bpk.23.046/2017. számon, majd fellebbezés folytán a Fővárosi Törvényszék előtt 25.Bpkf.7813/2017. számon folyamatban volt büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék által 25.Bpkf.7813/2017/2. sorszámú 2017. május 11-én meghozott és részemre postai úton 2017. május 31-én kézbesített végzésével szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ában foglalt jogosultságommal élve az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, és kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 25.Bpkf.7813/2017/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a végzést megsemmisíteni szíveskedjen az alábbi indokok alapján.

Kérem annak megállapítását, hogy a Fővárosi Törvényszék 25.Bpkf.7813/2017/2. sz. végzése az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése tekintetében, mely védelmet biztosít a jóhírnév megsértése esetén, továbbá az Alaptörvény II. cikke tekintetében, mely védelmet biztosít az emberi méltóság megsértése esetén alaptörvény-ellenes, ezért kérem a végzés megsemmisítését.

Kérem annak megállapítását, hogy a Fővárosi Törvényszék azzal, hogy figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény fenti rendelkezéseit és a Btk. 226. §-át, mely a rágalmazást büntetni rendeli, megsértette továbbá az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, mely szerint „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek”.

Ténybeli előzmények

Az ügy előzménye ugyanis az, hogy 2009-ben a Fővárosi Áldozatsegítő Szolgálat által hozzám irányított [REDACTED] képviseletét elvállaltam, akit [REDACTED] már hónapok óta zaklatott/fenyegetett/feljelentett/rágalmazott. Ettől kezdve én magam is [REDACTED] célpontjává váltam, akiről később a PKKB által a II.19.B.23.061/2014. sz. ügyben kirendelt igazságügyi elmeorvos szakértő megállapította, hogy:

VÉLEMÉNY

[REDACTED] a személyes vizsgálat és a rendelkezésre álló iratok értékelése alapján kevert típusú személyiségzavarban szenved, amelyben a paranoid, narcisztikus és disszociális személyiségzavar egyes jellemzői ötvöződnek.

A disszociális személyiségzavar korábbi megfelelője a pszichopátia/szociopátia, ill. antiszociális személyiségzavar, ld. lentebb: <http://pszichopatiahu.web-server.hu/az-antisocialis-szemelyisegzavar/>, azaz [REDACTED] narcisztikus-paranoid-pszichopata.

A szakértő megállapította azt is, hogy:

1. [REDACTED] jelenleg nem szenved az elmeműködés kóros állapotában, ennek megfelelően elméleti állapota nem teszi képtelenné és nem korlátozza abban, hogy cselekménye következményeit felismerje és ezen felismerésnek megfelelően cselekedjék.

2. [REDACTED] a cselekmények elkövetése idején, 2012. november 5. napján nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely képtelenné tette volna vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje és ezen felismerésnek megfelelően cselekedjék.

[REDACTED] személyiségzavara, amely sem a jelen személyes vizsgálat, sem a cselekmény idején nem érte el a kóros elmeműködés szintjét, de elősegítette cselekménye elkövetését.

Ez azt jelenti, hogy pontosan tudja, hogy mit csinál, mindezt szándékosan teszi, pontosan tudja, hogy mi a következménye, pontosan tudja, hogy bűncselekményt követ el és pontosan tudja azt is, hogy ezzel kárt okoz, csak nem érdekli, sőt, a célja kifejezetten a károkozás és számára mindegy, hogy hogyan éri el a célját, bármit és bármilyen eszközt felhasznál a céljai elérése érdekében, soha nem áll meg, soha nem adja fel.

[REDACTED] azóta is folyamatosan zaklat/fenyeget/rágalmaz nagy nyilvánosság előtt, épp azért, mert a bíróságok semmit sem tesznek ennek megakadályozása érdekében.

A zaklatásom miatt 2012-ben tettem feljelentést, 2015 decemberében nyújtott be a XIII. kerületi Rendőrkapitányság vádiratot, 2016. június 23-án emelt vádat az V-XIII. Kerületi Ügyészség, a Pesti Központi Kerületi Bíróság pedig a mai napig nem tartott az ügyben tárgyalást, épp azért, mert [REDACTED] [REDACTED] mindenkit rágalmaz/feljelent/honorerol, aki nem neki ad igazat, a bírónak tehát attól kell tartania, hogy ha elmarasztalja [REDACTED] akkor ő maga is céltáblává válik, őt is nagy nyilvánosság előtt megrágalmazza, ellene is fegyveres eljárások tömegét indítja, ezzel a bíró karrierjét keresztbe törí, ahogyan tette ezt például [REDACTED] és sok más bíróval is.

Ezen rágalmazás része volt az általam tett feljelentésben foglalt videó, melyből több dolog is megállapítható.

Egyrészt az, hogy [REDACTED] nemcsak plágiummal vádol („[REDACTED] csak papíron ügyvéd, mint tudjuk”), hanem ügyvédi etikai vétség elkövetésével is („[REDACTED] azért tartja a [REDACTED] hogy felvételeket készítsen.” – a tárgyalásokon engedély nélküli felvétel készítése etikai fegyelmi vétség, mindez alkalmas arra, hogy rólam, mint ügyvédről negatív kép alakuljon ki mind az ügyfelekben, mind a bíróságokban, mind pedig a Kamaránál).

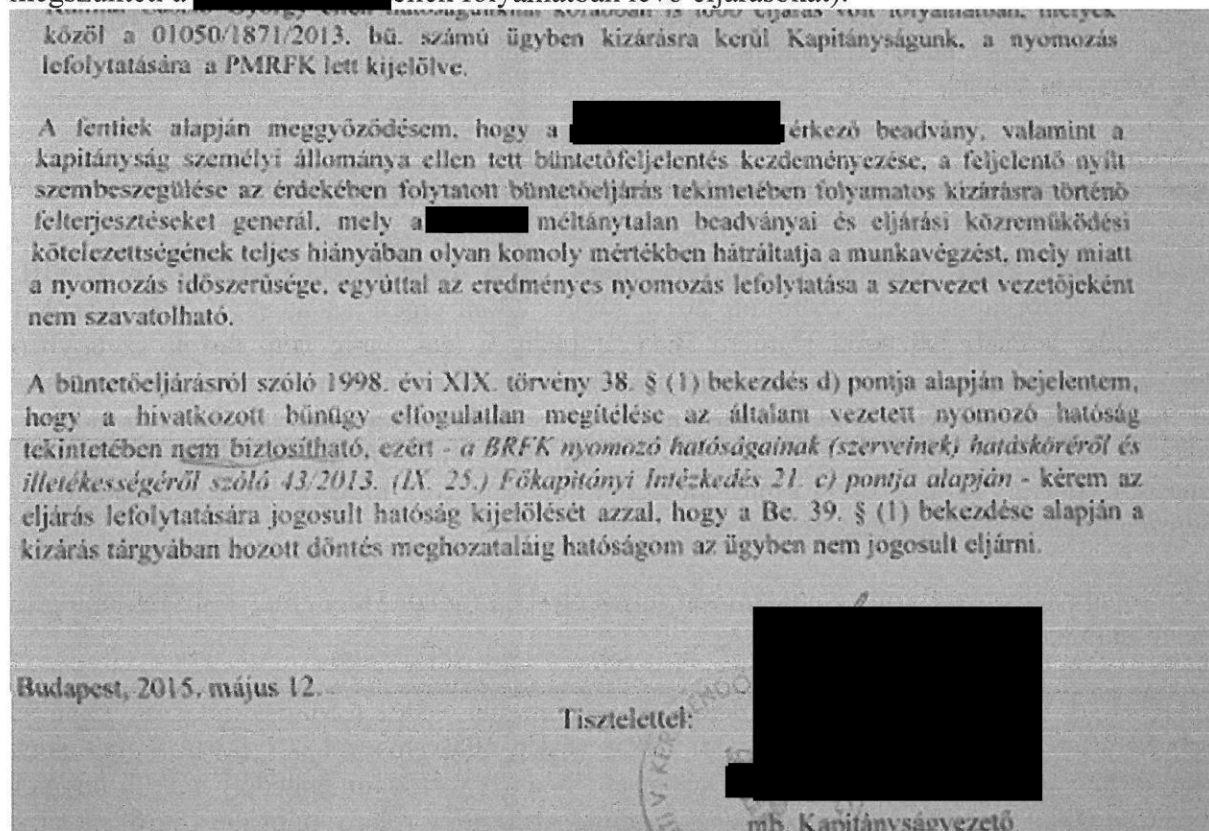
Azt is elárulja továbbá, hogy a bíró (konkrétan [REDACTED] megalázó módon viselkedett velem a tárgyaláson, mégpedig épp azért, mert kifogásoltam, hogy nem a Be. szerint jár el és nem hajlandó ismertetni az iratokat.

Kiemelem, hogy az általam kifogásolt „nyilatkozatok” a feljelentett részéről a youtube.com videómegosztó weboldalon közzétett videókban hangoztak el, egyrészt zaklatási céllal (internetes zaklatás), másrészt, hogy ügyvédként ellehetetlenítsen, hiszen az ügyfelek az internetről tájékozódnak és választanak ügyvédet. Nyilvánvalóan senki nem szeretne olyan

ügyvédet magának, akiről azt olvassa az interneten, hogy átveri az ügyfeleit, sarlatán, nem ért ahhoz amit csinál, lenyúlja az ügyfeleit stb. és ennek következtében ügyfelek tömege ment el tőlem, azonban épp az ügyvédi titoktartási kötelezettségem kapcsán ezen ügyfelek neveit nem tárhatom fel, melyet a bíróság is tud, ráadásul a potenciális ügyfelek neveit nem is ismerem (hogy hány ember nem engem választott ügyvédnek csak azért, mert ezen videókat látta).

Ennek pedig az az egyenes következménye, hogy ügyvédi jóhírnevem és becsületemet a feljelentett minden további nélkül sértheti sorozatosan, nem kapom meg a minimális alapjogvédelmet sem a bíróságoktól (sőt, a tárgyalásokat is arra használja [REDACTED] hogy emberi méltóságomat sértő kijelentéseket tegyen, többek között az édesanyámat szidalmazza, ügyvédi titoksértéssel, ügyfelek becsapásával, lenyúlásával, adócsalással stb. vádol alaptalanul).

A bíróság azonban mindezt figyelmen kívül hagyta épp azért, mert maga is tart [REDACTED] lejárató hadjáratától (ezt egyébként például az V. kerületi Rendőrkapitány meg is fogalmazza a kizárását kérő 01050/1431-32/2015. bü. sz. levélben, majd miután nem zárják ki, megszünteti a [REDACTED] ellen folyamatban lévő eljárásokat):

A bíróság az eljárásokat rendre megpróbálja megszüntetni azzal az indokkal, hogy nem bűncselekmény az, ha egy ügyvédet a képviselő és védelem ellátása miatt évek óta zaklatnak (az interneten videóban is), különféle alaptalan eljárásokat indítanak ellene és rágalmaznak nagy nyilvánosság előtt kifejezetten a lejárata érdekében és az emberi méltóságát sértő módon „sarlatánnak” – szélhámos szinonimája – nevezik.

Megjegyzem, hogy a feljelentett velem szemben – az igazságszolgáltatás és az ügyvédi kar más tagjaival egyetemben – joggal való visszaélést egyértelműen megvalósítva számolatlanul indítja a magánvádas és közzvádas büntetőeljárásokat, melynek a bíróság azért enged teret,

mert ha ezt nem teszi, számolnia kell azzal, hogy az adott bírót is megrágalmazza, ami kihat a bíró karrierjére, magánéletére (ld. [REDACTED] esete), míg az általam indított eljárásokat rendre igyekeznek megszüntetni, ugyanezért, ugyanis ha elmarasztalja [REDACTED] [REDACTED] számolhat annak bosszújával és rágalmazó/zaklató magatartásával.

Ezt bizonyítja egy részemre ismeretlen személy által megküldött e-mail is, melyet csatolok (az ügyben feljelentést is tettem).

Ezen felül az, hogy elláttam [REDACTED] védelmét és képviselést és ekként tettem perbeli nyilatkozatokat, azzal a következménnyel járt, hogy ezidáig több mint 120 magánvádas eljárást indított ellenem [REDACTED] tehát védői tevékenységem miatt azzal kellett szembesülnöm, hogy a bíróság nem tett semmilyen intézkedést az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdése alapján a védelmem érdekében, sőt folyamatos megtorlásban van részem azáltal, hogy tárgyalásokon kell megjelennem vádlottként (ezidáig kb. 350 alkalommal). Havonta átlagosan 15-20 [REDACTED] tárgyalást tűz ki a bíróság, belátható, hogy ez azzal jár, hogy 8 éve nincs magánéletem, mára a munkám ellátása is veszélybe került, napi 20 órát dolgozom, 2 éve nem voltam otthon, hiszen ezen ügyekben is reagálnom kell és a tárgyalásokon meg kell jelennem.

Bár a védői tevékenységem még 2010-2011-ben, illetve 2015-ben volt, a bíróság több eljárásban kifejtette azon álláspontját, hogy az akkori perbeli nyilatkozataimat most, hogy feljelentettként nyilatkozom a bíróságon ugyanarról, „kezdjek el másképp fogalmazni”, ill. „nem tartozik az adott ügy tárgyához az ügy előzménye”, tehát amíg védőként vagy róttotti képviselőként elmondhattam az ügyfelem által nekem előadott tényállást (miszerint [REDACTED] [REDACTED] több alkalommal megpróbálta megerőszkolni [REDACTED] [REDACTED] illetve egy alkalommal megerőszkolta, zaklatta, fenyegette, rágalmazta ügyfeletem stb.), addig ezt feljelentettként már nem mondhatom el, mert akkor elmarasztalnak, ahogyan akkor is elmarasztalnak, ha nem ejtem a [REDACTED] ellen indított eljárásokban a vádat (ld. [REDACTED] [REDACTED] bíró elmarasztaló ítélete) ahogyan azt sem, hogy [REDACTED] több alkalommal életveszélyesen megfenyegetett, zaklat, rágalmaz, holott még folyamatban van a zaklatásom miatti büntetőeljárás ellene.

Amikor tehát a perbeli nyilatkozataim során az ügy előzményeit ismertetem és jelzem, hogy [REDACTED] zaklat/fenyeget/nagy nyilvánosság előtt rágalmaz, még engem marasztalnak el annak ellenére, hogy hiányzik a jogellenesség a perbeli nyilatkozataim esetén (ld. EBH2014. B. 3), amit a bíróságok az én esetemben nem alkalmaznak annak ellenére, hogy [REDACTED] az interneten is közzétette azon nyilatkozatát, miszerint azért tesz ellenem egy hónap alatt 60 feljelentést, mert a nagy számok törvénye alapján előbb-utóbb talál olyan bírót, aki majd elmarasztal akár a jogszabályok hiányos ismerete okán, akár azért, mert nem szeretne ő maga is rágalmazó videó alanyává válni.

Ezek a feljelentéseket a bíróságok rendre érdemben vizsgálják (míg ha más indít eljárást akár azért, mert az ügyvéd hamisan megvádolja az ügyfelet bűncselekmény elkövetésével, akkor azzal az indokkal szüntetik meg az eljárást, hogy az ügyfél a per tárgyához kapcsolódóan hazudott – sic! – csatolom az anonim határozatot). Az esetemben azonban a feljelentés nyilvánvalóan alaptalan mivolta ellenére sem szüntetik meg az eljárást, pedig első ránézésre megállapítható a jogellenesség hiánya.

Ezzel szemben nem perbeli nyilatkozat, hanem nagy nyilvánosság előtt, szándékos lejáratásom és ellehetetlenítésem céljából megtett lealacsonyító nyilatkozatok esetén személyes meghallgatás, illetve tárgyalás nélkül szüntetik meg a [REDACTED] ellen emberi méltóságomat, becsületemet és jóhírnevemet súlyosan sértő rágalmozó videói miatt tett feljelentések alapján indult eljárásokat, holott a jogi helyzet teljesen eltér a perbeli nyilatkozatokkal kapcsolatos esetektől. Ilyen kijelentések például a „sarlatán”, a „lenyúlja ügyfeleit”, „megkopasztja az anyukát” stb.

Így tehát még az a helyzet is előállt, hogy pusztán azon oknál fogva szenvedek el hátrányos megkülönböztetést, mert ügyvéd vagyok, a feljelentett pedig azért kerül előnyösebb helyzetbe, mert ő maga nem tagja az ügyvédi karnak, sőt, mivel pszichopata, gátlástalanul rágalmoz és zaklat immár 8 éve büntetlenül.

Perjogi előzmények

Előzményként előadom, hogy az alapügy feljelentésemre indult [REDACTED] [REDACTED] szemben. Az elsőfokú bíróság végzésével a büntetőeljárást megszüntette azon indokolással, hogy a feljelentésemben kifogásolt feljelentetti kijelentések (a „pszichopata” kifejezés használatát is ideértve) nem valósítanak meg bűncselekményt, mivel

- azok nem érik el a büntetőjogi védelem szükségességének szintjét
- a 9.B.13.126/2015/9. sorszámú jegyzőkönyvben nincs nyoma annak, hogy a feljelentett rám a „kéjeleg” kifejezést használta,
- az, hogy a feljelentő engem „pszichopátának” minősített vélemény, és nem haladja meg a véleménynyilvánítás korlátait, mivel nem becsmérlő vagy gyalázkodó (sic!),
- a feljelentett által az internetre feltöltött videókban megfogalmazott feljelentetti állítások (amelyeket a bíróság véleménynek tekint) szintén nem érik el a gyalázkodás szintjét.

Már az elsőfokú végzéssel szemben előterjesztett fellebbezésemben is hivatkoztam a következőkre:

Az, hogy a 9.B.13.126/2015. számú eljárásban az ott eljáró bíróság a 9. sorszámú jegyzőkönyvben nem rögzítette az általam kifogásolt feljelentetti nyilatkozatot, nem jelenti azt, hogy e nyilatkozat nem hangzott el, ahogyan azt sem, hogy ne tudnám bizonyítani, hogy elhangzott. A jegyzőkönyvet a bíróság vezeti, nem jegyzőkönyvez mindent szó szerint, véleményem szerint bizonyítási kérdés az, hogy az általam kifogásolt kijelentést a feljelentett megtette-e vagy sem. Ha bizonyításra kerül, hogy elhangzott a kijelentés, akkor pedig a bíróságnak érdemben kell állást foglalnia abban, hogy büntetendő-e kijelentés, megjegyezve, hogy töretlen a bíróság gyakorlata a tekintetben, hogy a szexuális tartalmú kijelentések megvalósítják a rágalmozást, amennyiben ugyanis én (vagy akár a bírósági tárgyalás bármely jelenlévője) tényleg „kéjelegnék” egy bírósági tárgyaláson, az nyilvánvalóan egyrészt etikai eljárást vonna maga után, másrészt kiváltaná a jelenlévők megbotránkozását. Jelen esetben a bíróság nem folytatta le a bizonyítási eljárást, döntése e körben megalapozatlan, de a Be. rendelkezései szerint nincs lehetőségem arra, hogy magánvádas ügyben felülvizsgálati eljárást indítsak.

A feljelentett által alkalmazott „pszichopata” kifejezés kapcsán előadom, hogy e kijelentés nem hatósági vagy bírósági eljárás során és nem az ügy tisztázása érdekében hangzott el, hiszen a 20.B.14.036/2015. számú ügyben, az ítélelhirdetést követően tette meg e kijelentést a

feljelentett, kijelentése egyértelműen lejáratozó szándékú volt mivel feljelentett pontosan ismerte a bíróság által kirendelt igazságügyi pszichiáter szakértői véleményt, mely nem nálam, hanem épp feljelentettnél állapította meg a pszichopátiát, tehát ráadásul semmiféle ténybeli alapja sincs e kijelentésnek az én vonatkozásomban. Ugyanakkor a bíróság más eljárásban már kifejezetten vizsgálta ezen kijelentés jogsértő jellegét és azt állapította meg, hogy azon esetben kizárólag azért nem volt jogsértő (amikor én tettem a kijelentést), mert [REDAKT] a bíróság által kirendelt igazságügyi pszichiáter megállapította, hogy pszichopata és ennek a körben volt jelentősége, hogy mint pszichopata, folyamatosan hazudik. Nálam azonban ilyet nem mutatott ki a szakértő, így az emberi méltóságom megsértésére a kijelentés objektíve alkalmas. A közfelfogás szerint is valakiről minden ténybeli alap nélkül azt állítani, hogy pszichopata, alapul szolgál az elmeállapotom kétségbe vonására más szemében.

BH2014. 264.

I. Polgári perben a peres fél helyzetéből következő, a per tárgyához kapcsolódó álláspont igazolására a másik fél paranoid beállítottságára utaló - szakvéleményen alapuló - nyilatkozatok, a becsület csorbitására objektív alkalmasságuk esetén sem valósítanak meg rágalmozást, mert nem lépik túl a perbeli joggyakorlás megengedett kereteit [1978. évi IV. tv. 179. § (1) bek.]. Tárgyszó

Én tehát [REDAKT] a PKKB által kirendelt szakértői vélemény alapján állítottam, hogy nárcisztikus-paranoid-pszichopata, amit a szakértő leírt, míg [REDAKT] viszont a rólam kiállított azon szakértői vélemény ellenére, mely szerint nekem semmiféle pszichés megbetegedésem, személyiségzavarom nincs. Ily módon viszont ha én állítom [REDAKT] [REDAKT] hogy pszichopata az jogszerű, ha [REDAKT] állítja rólam hogy pszichopata vagyok az valótlan és jogellenes:

BH2003. 407. II. A vélemény-nyilvánítás is lehet sértő, ha minden ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletet, vagy indokolatlanul bántó, sértő, lealázó (1959. évi IV. törvény 78. §).

BDT2006. 1376. Az értékítélet - a véleménynyilvánítás, bírálat, jellemzés - csak akkor eredményezi a jó hírnév sérelmét, ha valótlan tényállításokon alapszik, vagy téves következtetés levonására ad alapot, amennyiben azonban az önkényes és nem felel meg az ésszerű gondolkodásnak, a gyakorlati tapasztalatoknak és a logika szabályainak, adott esetben értékelhető úgy, hogy a valóságot hamis színben tünteti fel és ezzel a személyhez fűződő jogsérelem kimondására alapot adhat.

BDT2007. 1701. I. A véleménynyilvánítás is eredményezheti a jó hírnév sérelmét, ha az közvetve vagy közvetlenül valótlan tényállítást tartalmaz, illetve kifejezésmódjában sértő, bántó vagy megalázó.

Az, hogy én pszichopata lennék, egyértelműen valótlan és tekintettel arra is, hogy ügyvédként dolgozom, a becsületem megsértésére tökéletesen alkalmas az, hiszen egyetlen ügyfél sem szeretne egy pszichopata ügyvédet

Az interneten a feljelentett által elhelyezett videók kapcsán előadom, hogy az elsőfokú bíróság ezeket egyáltalán nem vonta vizsgálódása körébe, mindössze általános érvennyel állapította meg, hogy ezekben a feljelentett véleményét fejtí ki, és bár véleménye negatív

tartalmú, kevésbé szabatos, ámde a gyalázkodás szintjét nem éri el. Ez a megállapítás szintén egyértelműen valótlán és megjegyzem, hogy ellenem e körben több eljárást is folytatott a bíróság [REDACTED] feljelentése alapján, amelyek csak azért szűntek meg, mert feljelentett tényleg pszichopata, amit a kirendelt szakértő megállapított és e körben a Fővárosi Ítéltábla kifejtette, hogy annak, hogy pszichopata, jelentősége van minden eljárásban, mivel a szavahihetősége körében bír jelentőséggel. [REDACTED] mint pszichopata, folyamatosan hazudik.

Sajnálatosnak tartom, hogy pont az ilyen bírósági döntések miatt zaklathat, rágalmazhat immár 8 éve [REDACTED] annak ellenére, hogy már két alkalommal elítélték a rágalmazásom miatt, egyszer jogerősen, egyszer nem jogerősen (majd ezen eljárást szintén jogszabálysértő módon megszüntették azzal az indokkal, hogy a cselekménye folytatólagos egység), mert a bíróság nem tesz semmit a rágalmazó magatartása megakadályozására, álláspontom szerint épp annak okán, hogy a bírókat is rágalmazza, az internet nyilvánossága előtt elmebetegnek titulálja.

Itt azonban még abban is különbséget kell tenni, hogy valaki a tárgyalóteremben tesz a bizonyítás érdekében ilyen kijelentést, vagy az interneten, kizárólag mocskolódási, lejáratási és zaklatási céllal, ill. azon aljas célból, hogy a rágalmazott elveszítse ügyfélkörét, megélhetését, mint én jelen esetben.

Amennyiben ugyanis az ilyen mocskolódó videók ellen semmilyen módon nem lehet fellépni, akkor minden bírónak, ügyésznek, nyomozónak és ügyvédnek azzal kell számolnia, hogy az ellenfele elárasztja ilyenekkel az internetet, tehát csak azért, mert az ügyvéd a munkáját végzi, számolnia kell mocskolódó, rágalmazó, lejárató hadjárattal, a nyomozó hatóság, ügyészség és bíróság pedig nem fog merni intézkedni, tehát az ügyvédet ezzel ellehetetlenítik, elveszíti ügyfélkörét és megélhetését.

Mindezeket követően a másodfokú bíróság 25.Bpkf.7813/2017/2. számú végzésével az elsőfokú – permegszüntető – végzést helybenhagyta, és a fellebbezésben előadottak figyelmen kívül hagyásával csak utalt az elsőfokú végzés helyes indokaira, illetve arra, hogy azokkal a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, annak indokát azonban semmilyen módon nem adta, mely alátámasztja egy névtelen e-mail író alábbi állításait (az e-mailek kapcsán feljelentést tettem a Központi Nyomozó Főügyészségen):

„[redacted]ét napja mesélte egy közös ismerősünknek, hogy szerdán nem lesz tárgyalás sem, meg van beszélve a tanácselnökkel, hogy valamilyen ürüggyel eltolja a tárgyalást. Csütörtökön meg lesz tárgyalás, de valamilyen [redacted] már lemutyizta a bíróval, hogy öszre napolja a tárgyalást, semmiképp nem hoz ítéletet.”

„Köszönöm, ezek szerint valóban előre le volt mutyizva mind a kettő a [redacted] ügyvédjével. Minden ott van a kezükben, de el van döntve, hogy meg kell várni minimum az októberre... Ha tudja, zárassa ki ezeket és követelje az előre hozatalt. Ezeken a bíróságokon a [redacted] ügyvédje csókos. **A tisztelt ügyvédnő elítélését is vele mutyizták le. Ha nem zárhatja ki ezt a bíróságot, még ebben az évben újabb elítélés sorozatra kell számítania!**”

„Istenem, hát nem érti? Véletlenül nem egy másik ügyben hozott korábbi próbára bocsátásra hivatkoznak? Tényleg nem érti?! Világos, mint a Nap! Nem akarják ráhúzni! Le van mutyizva!

Hogy mi lesz októberben? ..... nem az a kérdés, hogy akkor mi lesz, hanem az, hogy akkor már mi nem lesz?! Nem lesz már próbára bocsátás. [redacted] [redacted] tavaly szeptemberben meszelték el. Érti már? Emiatt tették az ügyeit októberre. Mert addigra lejár a próba. **(Mégis miért napolnak el egy tárgyalást, ha minden ott van a kezükben? Rádásul nem is egy bíró és nem is egy tárgyalást...)**”

„Ön szerint hogyan lehet a próbára bocsátást megszüntetni, ha már megszűnt?! Az Ön által idézett mindkét kitétel addig érvényes, amíg maga a próbára bocsátás él. (Mondjuk egy 3 éves próbánál reális a lehetősége annak, hogy valakit elítélnek jogerősen ennyi idő alatt, ha mondjuk a 3 év elején követ el újabb cselekményt.) Ezzel csináltak Önből bolondot. Az a győri próba tavaly ősszel kezdődött és idén ősszel jár le, szűnik meg. (És egyik most októberre elnapolt ügy sem tavaly ősz után történetekre vonatkozik szerintem..)”

„Még annyit, hogy a [redacted] **felszedte egy férfifaló bírónő a törvényszéken.** Nem fordítva, úgy, ahogy mondom. [redacted] direkt kérte, hogy ehhez a nőhöz tegyék az ügyeit. **4-5 ügyét kapta meg, mindegyikben csont nélkül ítelt a [redacted] k.** Még a [redacted] ellen is, pedig [redacted] a zsebében van az egész bírói testület. Lehet, hogy az ügyvédnőt is az a nő marasztalta el?”

Nem tudni, hogy az V-XIII. kerületi Ügyészség intézkedéseinek elmaradása milyen összefüggést mutat a névtelen e-mail író állításaival, ugyanis eddig minden egyes büntető ügyben megszüntette az ügyészség az eljárást ld. a [redacted] által szexuális erőszak kísérlete miatt tett feljelentések 2015. április 19-en (B.V.13.477/2014), illetve a 2011. októberében ugyanezen ok miatt tett feljelentés (ügyszámot nem ismerem). Mindkét esetről hangfelvétel került csatolásra, mely a szexuális erőszak kísérletét állásponatom és kollegám ([redacted] ügyvéd) állásponcija szerint egyértelműen bizonyítja, a zaklatás miatti eljárást szintén megszüntette a IX. kerületi Ügyészség (B.IX.3281/2012) miután [redacted] egy rágalmozó cikket helyezett ki az internetre [redacted], aki a IX. kerületi Ügyészség vezetője. A megszüntető határozatot ezt követően hozták és [redacted] írta alá.

Itt jegyzem meg azt is, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyja az 1/2015. (I. 15.) AB határozatban foglaltakat is annak ellenére, hogy erre is rendre hivatkozom, melyben az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy:

„[95] 4. Kiemelten fontosnak tartom az ügyvédi hivatásnak a jogállamban elfoglalt, a tisztességes eljáráshoz való jogból levezetett alkotmányjogilag releváns helyzetét, amelyet az Alkotmánybíróság korábban az ügyvédi hivatás alapjogvédelmi funkciójában foglalt össze. Az ügyvédi hivatás alapjogvédelmi funkciójának biztosítása - az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján - az állam objektív intézményvédelmi kötelezettségéből fakad annak érdekében, hogy a jogállami igazságszolgáltatás rendes működésének alkotmányos alapértéke gyakorlati érvényesülést nyerhessen.

[96] A véleménynyilvánítás szabadságának korlátozása körében a szükségességi és arányossági mérlegelés tekintetében egyik alapvető kiindulópontnak kell lennie, hogy az ügyvédi hivatás „minden egyéb hivatástól eltér abban a tekintetben, hogy az Alkotmány XII. Fejezetében felsorolt valamennyi alkotmányos joggal - azok érvényesítésének garanciális jellegű eszközeként - szoros kapcsolatban áll, a védelemhez való joggal pedig közvetlenül az Alkotmány 57. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés fűzi össze. Az Útv. rendelkezéseinek alkotmányossági vizsgálatakor figyelembe kell venni az ügyvédnek az Alkotmány kifejezett védelme alatt álló - a büntetőeljárásban érvényesülő, annak nélkülözhetetlen elemét képező - közjogi természetű helyzetét, illetőleg a további alkotmányos alapjogokkal különösen széles körben fennálló, szintén közvetlen kapcsolatot, továbbá az ügyvédség hagyományosan kialakult függetlenségét. Ezek a vonások alkotmányjogi szempontból együttesen adják az ügyvédi tevékenység sajátos jegyeit” (428/B/1998. AB határozat, ABH 2004, 1236, 1242.). Az ügyvédség alkotmányos helyzete és az ügyvédi hivatás alapjogokkal fennálló kapcsolata szempontjából fontosnak tartom az Alkotmánybíróság alábbi megállapításait is: „szakszerű jogi képviselő nélkül nem lehet a siker reményével eljárásba bocsátkozni, illetőleg abban részt venni, ezért az ügyvédi képviselő lehetőségétől való megfosztás a bírósághoz fordulásnak az Alkotmány 57. § (1) bekezdése által biztosított jognak akadályát is képezheti” [8/2004. (III. 25.) AB határozat, ABH 2004, 144, 157.]. „Az ügyvédi hivatás megkülönböztető jegye, hogy szellemi szabadfoglalkozásként olyan magán-tevékenység, amely a közhatalmi szervek működési körében garanciális okokból hangsúlyozottan magán-tevékenységként különül el a közhatalomtól” [22/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 127, 131.]. „Az Alkotmánybíróság szerint az ügyvédet, a közjegyzőt, az egyházi személyt foglalkozásuk szabályainál fogva titoktartási kötelezettség terheli. Ez a titoktartási kötelezettség működésük megszűnése után is fennmarad. A titoktartási kötelezettség a megbízó, a fél, az egyházi személlyel kapcsolatban álló polgár adataira, az említett hivatás gyakorlása során megismert tényekre vonatkozik. Megállapítható az is, hogy a titoktartási kötelezettség mellett e személyek másokkal össze nem hasonlítható közbizalmi tisztséget is betöltenek” [31/2003. (VI. 4.) AB határozat, ABH 2003, 352, 368.].

[97] Összefoglalva tehát álláspontom szerint megállapítható, hogy az ügyvédség a jogállami igazságszolgáltatás rendes működése alapértékének és az alapjogok tényleges érvényesüléséhez nélkülözhetetlen intézmény, amely nélkül sem az igazságszolgáltatás rendes működése, sem az alapjogok védelme nem biztosítható. Az ügyvédi hivatás és az ügyvédség intézményének alkotmányjogi értelemben vett alapvető garanciális jellegű sajátossága a függetlenség, amelynek legfőbb biztosítója az, hogy mind az ügyvédség mint intézmény, mind az egyes ügyvéd egzisztenciális fenntartása a piacon kerül megmérettetésre és finanszírozásra. Az ügyvédi hivatás megfelelő ellátásának feltétele

az, hogy az állam biztosítsa az ügyvédség intézményének a működéséhez és ezen keresztül az ügyvédi tevékenységhez szükséges közbizalom fennmaradását.

[98] Az alapul fekvő ügyben eljáró ügyvéd jó hírnevét - sőt emberi méltóságát - az általa képviselt ügyféllel ellenérdekű fél a bírósági eljárással összefüggésben sértette meg. Ez a jogsérelem a jogállami igazságszolgáltatás rendes működésének alapértékét veszélyezteti annyiban, hogy ha az ügyvédnek tartani kell attól, hogy ügyvédi jó hírnevét, emberi méltóságát a törvény nem védi meg az ellenérdekű fél jogsértése esetén, akkor Alaptörvény által védett alapjogvédelmi funkcióját nem tudja megfelelően gyakorolni. A jelen ügyben további érv a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozásának szükségessége mellett az is, hogy az ügyvéd jó hírneve nemcsak saját személyiségi jogát, hanem az ügyvédi piacon való érvényesülését (egzisztenciáját) is meghatározza, és ez a piaci érvényesülés (egzisztencia) az ügyvédi függetlenség alkotmányos garanciája. Ugyancsak korlátozható a véleménynyilvánítás szabadsága az ügyvédséggel szemben az állam intézményvédelmi kötelezettsége alapján biztosítandó közbizalom fenntartása érdekében is. Az ügyvéd ugyanis joggal várja el a törvénytől azt, hogy ha jogszerűen végzi ügyvédi tevékenységét, akkor az állam minden rendelkezésére álló eszközzel védje meg őt a vele szemben megnyilvánuló közbizalmat sértő vagy kizáró minden jogellenes magatartástól. Az előzőekben levezetettek szerint a vizsgált ügyben a jogállami igazságszolgáltatás rendes működését sértő magatartás büntetőjogi szankcionálása nemhogy szükségtelen volna, ahogyan ezt a bíróság megállapítja, hanem éppen egy szükséges és egyben arányos jogi eszköz arra, hogy a megsértett közbizalomért és az ügyvéd megsértett jó hírneve miatti piaci (egzisztenciális) hátrányért megfelelő törvényes joghátrányt alkalmazzon. Álláspontom szerint a bíróságnak a jelen ügyben ítélező tevékenysége során fel kellett volna ismernie az ügyvédi hivatás alapjogokkal fennálló szoros kapcsolatát, a hivatás Alkotmánybíróság által korábban már megállapított alkotmányos alapértékeit valamint az eljáró ügyvéd emberi méltósághoz való alapjogát és erre is figyelemmel kellett volna elvégeznie az alapjogi mérlegelést.”

Egyéb nyilatkozatok

A jelen ügy jogerősen befejeződött, egyéb eljárás nincs folyamatban. A t. Alkotmánybíróság hatásköre az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-án alapszik. A közvetlen érintettségem az ügyben megállapítható, hiszen az ügyben peres félként vettem részt. Nyilatkozom, hogy személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest, 2017. július 27.

Tisztelettel:

